

Företal.

jag hade inga betydande rapporter ifrån Södra Europa, utan måste se defs örter dunklare, än dem, som vuxit ytterst i Indien, började därtöfve genom vänner och vänners vänner skaffa mig tilträde til då varande Kongl. Spanska Ambassadeuren vid Kongl. Svenska Hofvet, Herr Marquis DE GRIMALDI, med anhållan, at få sånda någon Discipel til Spanien, och hade knapt hunnit til slut med anförkingen, förrän samma lysande Herre genom Herr Ljcut. RADBAUD, lät gifva mig til svar, at Hans Spanska Maj: redan åstundat en sådan Botanicus af mig, hvar öfver jag mig förundrade. Men härvid kan jag icke underlåta at berätta, huru straxt för detta någre muntre Angelmän, vid betraktande därpå, at alt för många med halflykta ögon, om ej aldeles sofvande, fara öfver de förnämsta orter af den präktiga världen, beslöto at i sällskap och med samlad upmärksamhet, på en Sommar eller par bese Europens märkvärdigheter. Upsåtet blef i verket satt och resan antaldes, genom Frankrike, Spanien, Italien, Schveitz, Tyskland, Dannemark och Sverige. Bland dessa kom Herr ROBERT MORE, Esqv. och Ledamot af Londonska Vet. Acad. äfven til Upsala, och af händelse berättade mig, at när desse Herrar i Madrid blefvo inviterade af den uplyste Kongl. Ministern Herr GARVAJAL, uppå tilfrågan, hvad de tyckte om Spanien, de då bland annat svarat, at det öfvergår deras förmodan i härligheter; men at de likväl måste janna hvad LINNÆUS redan i sin ungdom djerft nog påstått (*); Hvarpå denne store Herre begärt se min utlåtelse, och efter genomläsandet försäkrat, at Spanien innan långt skulle affkudda sig en sådan beskylning. Så kunde en liten mig obekant om-

(*) At Spanska Flora var ännu så okänd, som förmodeligen rik. Se Bibl. Botau. p. 96.